

Karta pracy do matury, Wisława Szymborska, Halina Poświatowska

Klucz odpowiedzi

1.	D. <u>Uzasadnienie wyboru:</u> Zarówno w Księdze Koheleta, jak i w wierszu Haliny Poświatowskiej <i>koniugacja</i> pojawia się przekonanie o tym, że wszystko (w tym także życie ludzkie) jest ulotne, że nieuchronnie przemija.	0–1 pkt
2.	D. <u>Cytat:</u> nad wodą olszyna czerwona zmarzła moknie mijam mijas mija a zawsze tak samotnie	0–1 pkt
3.	W wierszu Haliny Poświatowskiej tytułowej <i>koniugacji</i> poddany zostaje czasownik „mijać”. Autorka podkreśla w ten sposób przemijalność i ulotność wszystkiego: ludzkiego życia, uczuć, nawet zjawisk przyrody. „Mijanie” odnosi się do każdego elementu świata.	0–1 pkt
4.	Czas i przemijalność to podstawowe kategorie wyzyskane w <i>koniugacji</i> Haliny Poświatowskiej – autorka w każdym wersie podkreśla, że wszystko się zmienia, przemija, dążąc ku rozkładowi.	0–1 pkt
5.	Wymowa wiersza <i>koniugacja</i> koresponduje z życiowymi doświadczeniami poetki. Chorej na serce Poświatowskiej nieustannie towarzyszył lęk przed śmiercią, przemijaniem. Miała świadomość tego, że życie jest ulotne. Utwór <i>koniugacja</i> doskonale wyraża lęki i uczucia poetki.	0–1 pkt
6.	F P P P	0–1 pkt
7.	B.	0–1 pkt
8.	W utworach Wisławy Szymborskiej często na pozór prosty przykład albo wykorzystane figury bywa punktem wyjścia do ogólnej, uniwersalnej refleksji dotyczącej świata. Tak stało się także w tym przypadku. Ryba staje się tu metaforą człowieka i różnych jego życiowych aktywności.	0–1 pkt
9.	Sposób ukazania natury w wierszach obu poetek nie jest tożsamy. Obraz przyrody w wierszu Haliny Poświatowskiej eksponuje podkreśla przemijalność ludzkiego życia, jego nietrwałość, odwołuje się do heraklitowej zasady <i>panta rhei</i> . Szymborska, kreując obraz natury w swoim utworze podkreśla to, co trwałe i niezmiennie, co stanowi jego podstawową właściwość.	0–1 pkt